

РЕШЕНИЕ

№ 6370

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Серафимова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5184** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на К. Г. Н. против решение от 06.01.2020 г., постановено по НАХД № 7687/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 9 с-в. Със същото е потвърдено НП № 42-0000621/17.03.2017 г. на началника на ОО „Автомобилна администрация“ С., с което на К. Г. Н. е наложена глоба в размер на 2000 лв. на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 89, т. 3 от Наредба № 33 от 03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България, издадена от министъра на транспорта.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и чл. 348, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Иска се да се отмени решението и потвърденото с него наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С. – град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди

доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал.1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред настоящата инстанция е образувано по касационна жалба на К. Г. Н. против решение от 06.01.2020 г., постановено по НАХД № 7687/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 9 с-в, с което е потвърдено НП № 42-0000621/17.03.2017 г. на началника на ОО „Автомобилна администрация” С., с което на К. Г. Н. е наложена глоба в размер на 2000 лв. на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 89, т. 3 от Наредба № 33 от 03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България, издадена от министъра на транспорта.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 06.03.2017 г., около 10.50 ч. в [населено място], [улица], на около 250 м. след гробищен парк „М.“ с посока [населено място], К. Г. Н. като водач на товарен автомобил малка „И. АД 410 Т 44“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], извършва обществен превоз на товари (бетон) на територията на [населено място] видно от пътен лист № 307006 със заверено копие на лиценз на Общността № [ЕГН] за международен превоз на товари, като извършва обществен превоз на товари между два пункта на територията на Република България, без товарителница за товара.

За извършеното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено наказателното постановление.

Решението на първоинстанционния съд е правилно, а касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 93, ал. 1 от Закона за автомобилните превози Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба от 2000 лв. – при първо нарушение. Съгласно чл. 89, т. 3 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, издадена от министъра на транспорта и съобщенията, по време на работа водачът представя при поискване от контролните органи документите по чл. 100, ал. 1, т. 1 – 3 от Закона за движение по пътищата, както и следните документи – удостоверение на моторно превозно средство за обществен превоз на товари на територията на Република България за всяко от превозните средства, с които се извършва превоза (по т. 1), попълнен пътен лист по образец (по т. 2), товарителница приложение № 15 (по т. 3). Обстоятелството, че е осъществяван обществен превоз на товари се установява от представения като доказателство по спора пътен лис по образец, представляващ приложение № 11 по чл. 89, т. 2 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, издадена от министъра на транспорта и съобщенията. При съобразяване на това обстоятелство неоснователно е оплакването, съдържащо се в касационната жалба, че не е бил извършван обществен превоз на товари. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява обстоятелството, че на 06.03.2017 г.,

около 10.50 ч. в [населено място], [улица], на около 250 м. след гробищен парк „М.“ с посока [населено място], К. Г. Н. като водач на товарен автомобил малка „И. АД 410 Т 44“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], извършва обществен превоз на товари (бетон) на територията на [населено място] видно от пътен лист № 307006 със заверено копие на лиценз на Общността № [ЕГН] за международен превоз на товари, като извършва обществен превоз на товари между два пункта на територията на Република България, без товарителница за товара. Както в АУАН, така и в наказателното постановление са посочени документите, които са били представени от водача на моторното превозното средство. Действително, наложеното наказание е по реда на чл. 93, т. 1 от Закона за автомобилните превози, съгласно който водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация, или други документи (сред които товарителницата), които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон, и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба 2000 лв. при първо нарушение. Действително, също така, както се посочва в касационната жалба, съгласно чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари, и не представи в момента на проверката издадения лиценз, заверено копие на лиценз на Общността, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон, или от подзаконовите актове по прилагането му, се наказва с глоба 100 лв. Несъмнена е разликата в изпълнителното деяние, доколкото това по ал. 1 е свързано с обстоятелството на неиздадена товарителница, докато по ал. 2 изпълнителното деяние се състои в непредставянето ѝ при проверката. В процесния случай, обаче изпълнителното деяние правилно е определено като такова по чл. 93, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, доколкото са били представени всички останали документи, не е била представена само товарителницата, а водачът на моторното превозно средство не е посочил обстоятелството само на непредставянето ѝ. Подобна товарителница не е била представена и в срока за подаване на възражение срещу АУАН. При условие, че подобна товарителница съществува, същата е можело да бъде представена и в производството пред Софийския районен съд, но в това производство тя не е била представена. При съобразяване на тези обстоятелства, правилно административното наказание е наложено на основание чл. 93, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.01.2020 г., постановено по НАХД № 7687/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 9 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: